

P o s u d e k

diplomové práce Jany Želechovské nazvané Vklady a podíly v obchodních společnostech

Posuzovaná diplomová práce výše uvedeného názvu se zabývá problematikou, která je nejen zajímavá, ale zejména i po víc jak patnáctileté existenci právní úpravy stále ještě v obchodní praxi některými společníky obchodních společností zaměřována.

Diplomantka svou práci rozdělila do značného počtu kapitol. Počíná úvodem, v sedmi částech (kapitol), z nichž některé dále člení do jednotlivých bodů, pojednává o vkladu, v následujících třech, z nichž opět některé jsou rovněž dále rozděleny do bodů, pak o podílu. Diplomová práce končí závěrem, ve kterém vklady a podíly srovnává s navrhovanou úpravou v připravované rekodifikaci soukromého práva.

S takovým rozvržením zpracovávaného tématu je třeba vyslovit jen souhlas, protože diplomantka tím postihla problematiku v plném rozsahu. Práce je zpracována na 90 stranách textu, na mnohých jsou pak správně uváděné citace z jednotlivých odborných publikací. V řadě případů se však citace nenacházejí na správné stránce, takže např. citace pod číslem 3 není na straně 9, jak by se předpokládalo, ale až na další straně. A taková nepřesnost je i u mnoha dalších citací, příkladmo citace pod číslem 4, 8, 30, 43 atd. Ovšem za daleko větší nedostatek považuji **absenci seznamu odborné literatury**, která nesmí v pracích takového zaměření chybět.

Posuzovaná diplomová práce má vcelku slušnou obsahovou úroveň, třebaže obsahuje řadu nepřesností. Tak např. na str. 11 první odstavec je zcela nesrozumitelný, na str. 14 se hovoří o vkladech jako zdrojích financování potřeb společnosti? Na str. 52 se na rozdíl od diplomantky nedomnívám, že jí tam řešená situace by byla problematická. Je možno rozdělit obchodní společnost, byť pomyslně, mezi společníky? – str. 73

Pokud pak jde o formální stránku posuzované diplomové práce, je třeba upozornit na velkou řadu chyb, interpunkčních, ale i hrubých gramatických. Např. str. 7, 10, 11 (vklady měli), 12, 23, 36, 39, 40 atd. atd.

Nepřesné jsou rovněž citace právních předpisů na str. 5 a 6, neboť řada z nich prošla mnohými novelizacemi.

Přes uvedené nepřesnosti (interpunkci ovšem odpustit nelze) i s ohledem na již zmíněnou absenci seznamu odborné literatury, což budiž mementem pro další činnost autorky, považuji posuzovanou práci za vcelku zdařilou a proto doporučuji ústní obhajobu.

Praha, červen 2006

Zahradníčková
oponent

